

**We vieren het leven van de Vidyadhara, Chögyam Trungpa Rinpoche,
de Dorje Dradül van Mukpo Dong**

Met grote tederheid en vreugde schrijf ik jullie op deze zeer bijzondere dag dat wij als Shambhala-gemeenschap feestelijk stilstaan bij het leven, de verdiensten en visie van mijn vader. Het is bijna niet te geloven dat het al weer dertig jaar geleden is dat hij overleed. Dat is in de conventionele wereld een generatie geleden, en er is in die tijd duidelijk veel veranderd in de wereld en in onze gemeenschap. Vandaag is echter niet gewoon een dag om terug te kijken op het verleden en te treuren om zijn overlijden. Het is eerder een dag om eens werkelijk goed terug te kijken op het enorme dat mijn vader tot stand heeft gebracht, en zijn indrukwekkende leven te vieren. Door dit te doen werpen we een blik in de toekomst. En nemen we ons als gemeenschap ten diepste voor om voort te bouwen op wat hij begon en dit waarlijk glorieus te maken.

In mijn ogen staat de Dorje Dradül buiten de tijd. Hij vertegenwoordigt verleden, heden en toekomst tegelijk, hoewel hij ook erg menselijk was. Sterker, ik kan nog steeds zijn adem voelen en hoe hij mijn hand vasthield, en keer op keer vertelde hoezeer hij van ons allemaal hield. Tegelijkertijd was hij een ondoorgrondelijke figuur. Hij was een echt gerealiseerd wezen met de meest verheven geest en het grootste hart. Deze eigenschappen werden al in zijn jeugd in hem herkend, dus hebben zijn leraren – waaronder enkele van de eminentste spirituele meesters in Tibet van die tijd – hun wijsheid in hem gegoten. Hij werd een soort tijdscapsule van wijsheid die hij uiteindelijk naar het Westen zou brengen. Zo vertegenwoordigde hij de continuïteit van de traditie, want hij was de drager van vele machtige overdrachtslijnen.

Ook was hij een pionier; begaf zich op nieuw terrein, temde nieuwe geesten, en verkende nieuwe gebieden, en plantte ondertussen de dharma. Maar hij plantte niet gewoon overblijfselen uit het verleden. Hij kweekte iets nieuws —iets dat modern was en bij de tijd—iets praktisch, dat ook wezenlijk is. Op zijn eigen onnavolgbare wijze zette hij een plan uit waardoor echte wijsheid niet alleen zou kunnen voortbestaan maar in de toekomst ook zou kunnen uitbreiden. In elke vezel van zijn wezen ademde hij enorme moed, durf en vermetelheid.

Hij was afkomstig uit de grazige valleien van Oost-Tibet en begon een nieuwe samenleving te smeden gebaseerd op waardigheid, opgewektheid en moed. Voor mij is dat wat wij hier vandaag vieren. Als de Dorje Dradül niet was uitgegroeid tot wie hij was, waren wij hier vandaag niet geweest. Dus zijn wij allemaal afstammelingen van zijn krijgerschap.

De Dorje Dradül sprak het meest over de vergankelijkheid van het leven zelf, en hoe belangrijk het is om elk moment te waarderen – om ieder moment echt te leven. In zijn ogen schenkt de Shambhala-dharma ons vooral het vermogen om het leven te vieren. En als krijgers zijn wij in staat de droefheid, tederheid en glorie ervan te waarderen.

Of we hem nu wel of niet persoonlijk hebben gekend, als we nadenken over wie hij was, dan worden we ons enorm bewust dat hij iets heel krachtigs is begonnen. In zekere zin moeten we de volle omvang van die magie nog ontdekken.

Daarom vieren we in mijn ogen het begin van iets in plaats van het einde van iets. En dat is niet dertig jaar geleden begonnen; dat begint nu, op dit eigenste ogenblik.

Het is aan ieder van ons om in die spirit van een fris begin verder te gaan en het dagende ochtendgloren in ieder moment te waarderen als een ware ode aan en viering van het leven van de Dorje Dradül. Want als we zijn leven willen vieren dan moeten we zelf het leven leven. Persoonlijk heb ik dat gevoel van levend zijn en

leven bij mijn kinderen – zijn kleinkinderen. Deze familie-overdrachtslijn van nuheid die hij begonnen is bestaat niet alleen in mijn kinderen, maar in alle kinderen en jongeren van onze gemeenschap. Door bij deze gebeurtenis stil te staan, staan we stil bij de geboorte van toekomstige kinderen die dit geweldige geschenk van leven, moed en liefde zullen doorgeven.

Laten we samen de onbevreesde krijgerkreet uitroepen, die buiten de tijd staat. Laten we, terwijl we dit doen, grote aspiraties opwekken over hoe je deze visie in de toekomst verder brengt. Laat jouw intentie de drala's opwekken van verleden, heden en toekomst – zodat je ze in dit moment aantrekt – en zo waarlijk de glorie en levenskracht van Shambhala feestelijk viert.

(De lezer leest dit; de samengekomen mensen kunnen de krijgerkreet uitroepen)

KI KI SO SO ASHE LHA GYAL LO TAK SENG KHYUNG DRUK DI YAR KYE

Met liefdevolle en zegenrijke groet,

De Kongma Sakyong, Jampal Trinley Dradül van Mukpo Dong